

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 42. Sententia Octaviano favens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII.
A.C. 1160.

Longobardiam nisi, vult Mediolanenses excommunicare. Ego vero eis mandavi, ne ipsius minis terreri se paterentur, sed virili constantia obfisterent Imperatori. Initis pactis cives illius Urbis se mihi obstrinxerunt, effecturos se, ne Imperatori Romam movere vacet. Cum Cardinalibus quoque pactus sum, ne post obitum meum Octavianus Papa fiat. Duos Cardinales dixisse, se dudum edito juramento Rolando Cancellario obstrictos esse.

Hæc summam testes contra Alexandrum Papam attulerunt; sed plerique non nisi ab aliis audita referebant.

§. XLII.

Sententia Octaviano favens.

Causa itaque per dies septem pensata, Concilium Sententiam Octaviano, cum defensoribus suis præsentis, faventem protulit, Rolandum contra ob speciem contumaciæ, quod ad Concilium legitime vocatus venire nolisset, damnavit. Sententiam ad se delatam Imperator reverenter suscepit & approbavit. Mox Victor ad Ecclesiam vocatur, ubi, insigni pompa exceptus, Pontifex Maximus adoratur. Ecclesiæ portam subeunti Imperator consuetum, & eundem honorem, ac olim S. Silvestro Constantinus (sunt hæc propria Historici verba) exhibuit, tumque manu prehensum,

Rad. c. 65.

c. 68.

hensum, ac usque ad Cathedram de-
ductum, throno Episcopali imposuit.

Sæcul. XII.
A.C. 1160.

Plura speciatim enarrata leguntur in
Epistola encyclica Concilio Præsiden-
tium. Dicunt, in eo causam canonicè,
nullo iudicio sæculari accedente, fuisse
pertractatam. Tum, Summa Actorum re-
lata, testibus in iis nominatis subjun-
gunt Petrum, Romæ Præfectum, plures-
que alios partim positos partim omissis
nominibus, omnes viros nobiles, Im-
peratoris mandato accitos. *Volebant
quidem, adjiciunt Præsides, juramenti
fidem interponere, sed visum nobis, hac
in re a Laicis Sacramentum non esse exi-
gendum, cum tot Sacerdotum testimonia
suppetere.* Postea, ut refert ista epi-
stola, Hermannus Episcopus Virdunensis,
Daniel Episcopus Pragensis, Otto Co-
mes Palatinus, & Hebertus Præpositus,
quos Imperator, consilium suggerenti-
bus viginti duobus Episcopis, ac Ab-
batibus Cisterciensi & Claravallensi, ad
advocandam utramque partem Romam
miserat, rationem legationis suæ red-
diderunt; quod Rolandum Cancellarium
ejusque Sectatores ter solemniter ci-
tassent, & significassent, ipsos ad Ec-
clesiæ iudicium vocari. Rolandum vero
ejusque Cardinales viva voce respon-
dissent, nec se examen nec iudicium subi-
turos esse.

c. 70.

In

Sæcul. XII.
A.C. 1160.

In eadem epistola dicunt, Electionem Victoris, cum a Concilio fuisset approbata, eam etiam, postquam omnes Clerici sententiam dixissent, ab Imperatore, tum etiam ab omnibus Proceribus & innumerabili Laicorum multitudine ratam fuisse habitam. Tum sequuntur in hunc modum: *Sequenti die, prima Veneris in Quadragesima* (nempe anno millesimo centesimo sexagesimo, duodecima Februarii) *Victor Papa, cunctis solempni pompa procedentibus, ab Ecclesia S. Salvatoris extra civitatem, in qua fuerat ejus hospitium, ad Ecclesiam Cathedralem deductus est. Ibi Imperator ad januas Ecclesiæ eum excepit, de equo descendenti stapedem tenuit, & manu apprehensum usque ad Altare comitatus est, ubi pedes ejus est osculatus, quos & nos omnes devoto osculo pressimus. Proxima die, quæ erat Sabbatum, Papa & nos cum illo, accensis moxque extinctis candelis, Rolandum Cancellarium Schismaticum & Fautorum ejus præcipuos excommunicavimus ac Satanae tradidimus. Itaque rogamus vos & exhortamur in Domino, ut ea, quæ Ecclesia Papie congregata decrevit, irrefragabiliter rata & firma teneatis, & oretis ut Deus Omnipotens Victorem Papam nostrum per tempora longa conservet. Huic epistolæ primus subscripsit Peregrinus Patriarcha Aquile-*

Sæcul. XII.
A.C. 1160.

Aquilejensis, tum Arnoldus Archiepiscopus Moguntinus, Hartwicus Bremensis, Rainaldus Coloniensis, & Guimannus seu Wicmannus Magdeburgensis. Hi quatuor Archiepiscopi præsentibus erant, cum non nullis Suffraganeis suis. Archiepiscopi Vesuntionensis, Arelatensis, Lugdunensis, Viennensis, & Guido electus Episcopus Ravennatensis missis solum Legatis consenserunt. Leguntur etiam nomina Episcoporum, Firmini, Ferentini, Mantuani, Bergomensis, & Faventini. Sed firmam fidem non adstruunt hæ subscriptiones, cum etiam legatur ibidem nomen Regis Angliæ, quem tamen paulo post videbimus hoc Concilium non recepisse, quemadmodum etiam Archiepiscopum Trevirensem, qui in itinere morbo retardatus literas excusatorias misit.

§. XLIII.

Quæ Concilium Papiense secuta sint.

Fridericus Imperator, data ad Eberhardum quoque Archiepiscopum Salisburgensem ejusque Suffraganeos epistola, in eo præcipue morabatur, quod, Hadriano Papa adhuc luce fruente, Rolandus Cancellarius contra se conjurasset, cujus rei argumentum afferebat in hunc modum: *Deliberantibus nobis, quid exorto Schismate faciendum esset,*

Radevic.
c. 69.